

[Peter Nielsen.]

ket, at vort skattesystem slet ikke svarer til vor tid. Nu er det selvfølgelig lige meget, hvilken form for sammenligning der bruges. Personligt kan jeg ikke lide sammenligningen med raketter, selv om jeg gerne ser, at skattereformen sker hurtigt, ligesom jeg er klar over, at den må ske i flere tempi. Men raketter er jo noget farligt noget at have med at gøre; det kan skattereformer selvfølgelig også være. Det sidste trin af raketten, altså det trin, der rammer månen, skulle altså være kildeskatten, men det er nu ikke dér, jeg har tænkt mig kildeskatten anbragt; den bliver heldigvis en jordbunden realitet. Men lad os blot tale raketsprog. Foreløbig er det momsens, der skal sætte den raket, som dette lovforslag er, i gang. Jeg anbefaler derfor lovforslaget, dog under forudsætning af, at omsætningsafgiften samtidig vedtages.

Henry Christensen: Den debat, som vi skal føre her i dag, skulle — sådan som vi har aftalt den — gerne bidrage til at kaste øget lys over hele den aktuelle skattepolitiske stilling. Venstre havde i hvert fald ønsket en bredere debat, og vi havde opfordret til, at den kunne have fundet sted på grundlag af et samlet oplæg fra regeringens side. Når regeringen nu — i modsætning til før valget — foreslår en så vidtgående ændring af vort hidtidige skattesystem som afskaffelse af fradragsreglen, forekommer det os egentlig, at et sådant forslag burde være fremlagt til en selvstændig førstebehandling og ikke som et uskyldigt ændringsforslag til kildeskatteforslaget. Det er næsten, som om man skammede sig over at komme med forslaget. Denne behandlingsform, som vi havde ønsket, har regeringen altså ikke ønsket; det kan vi kun beklage. Jeg går ud fra, at folketingets formand og præsidium påser, at den af regeringen valgte fremgangsmåde ikke støder an mod kravene til lovforslagsbehandling i det høje ting.

Det umiddelbare grundlag for vor drøftelse er naturligvis det fremsatte udskrivningslovforslag. Der er grund til — tror jeg — at gøre klart, at nok er der betydelige ændringer foreslået i forhold til gældende udskrivningslov, men de er alle begrundede med skattereformsynspunkter og ikke med et

finansministerielt ønske om øget udskrivning som følge af øgede udgiftsstigninger.

Vi må altså derfor, forstår jeg — og jeg beder finansministeren sige til, hvis det er forkert forstået — kunne lægge til grund, at regeringens og finansministerens oplæg til folketinget er, at med de gældende afgiftslove og forlængelse af gældende udskrivningslov vil der være fornøden dækning for de af regeringen påregnede og budgetterede statsudgifter og for den fornødne aktive finanspolitik. Det er vigtigt at få dette fastslået, også af hensyn til den ramme, inden for hvilken skattereformdrøftelserne skal foregå.

Det betyder ikke, at venstre ikke mener, at en indgående drøftelse af udgiftspolitikken, herunder både statens og kommunernes forventede samlede udgiftsstigning i forhold til produktivitetsstigning og samfundets almindelige økonomiske balance, er uhyre vigtig. Meget tyder jo desværre på, at den erhvervsmæssigt gunstige konjunktur er under betydelig afmatning. En regering, som ikke planlægger sin økonomiske politik med tilstrækkelig forudseenhed heroverfor, vil påtage sig et betydeligt ansvar. De tal, der i dag er offentliggjort vedrørende det nye rekordunderskud på Danmarks handelsbalance for december måned — et underskud, der er så stort, at det har medført, at vi for hele 1966 får simpelt hen det største underskud på Danmarks handelsbalance, vi nogen sinde har haft — er nok egnede til i sammenhæng med mange andre tegn i det økonomiske vejrlig at forurolige.

Konkret vil jeg gerne opfordre til, at de 3-årige budgetter for såvel statens anlægs- som driftsudgifter, der nu er fremkommet, bliver gjort til genstand for en egentlig behandling. Jeg tror, det er vigtigt både for effektiviteten af mange opgavers løsning og for udgiftspolitikken afbalancering med økonomien; og styr over udgiftspolitikken er nok også af hensyn til skattepolitikken i fremtiden mere nødvendigt end nogen sinde. Jeg opfordrer altså regeringspartiet til at gå i gang med at sikre en behandling her i tinget af udgiftsplanlægningen.

Hvordan er da den skattepolitiske situation? Finansministeren betjener sig, når han beskriver sin politik, nu ikke mere af blomstersprog eller buketsprog, men af det mere